

HONEY

Meld je aan voor onze nieuwsbrief om op de hoogte te blijven van
de nieuwste boeken van Ambo|Anthos *uitgevers* via
www.amboanthos.nl/nieuwsbrief.

Imani Thompson

HONEY

Vertaald uit het Engels
door Madelon Janse

Ambo|Anthos
Amsterdam

Deze publicatie kwam tot stand dankzij
een subsidie van het Nederlands Letterenfonds

Nederlands
letterenfonds
dutch foundation
for literature

ISBN 978 90 263 7087 8

ISBN 978 90 263 7088 5 (e-book)

© 2026 Imani Thompson

© 2026 Nederlandse vertaling Ambo|Anthos *uitgevers*,

Amsterdam en Madelon Janse

Citaat op p. 178 van Sojourner Truth. Overgenomen van Gloria Wekker en Nancy

Jouwe (<https://moed.online/nl/sojourner-truths-aint-i-a-woman-revisited/>)

Alle rechten voorbehouden. Tekst- en datamining zijn niet toegestaan

Oorspronkelijke titel *Honey*

Oorspronkelijke uitgever The Borough Press

Omslagontwerp Studio Rubio

Ambo|Anthos *uitgevers* vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Verspreiding voor België:

Veen Bosch & Keuning uitgevers nv, Antwerpen

Aan mijn moeder,
die elk woord leest

en

Aan mijn vader,
die me groots heeft laten dromen

je bent geen jongen, hoor; pluk andermans bloemen niet
– misschien loop je iets op; gooi geen stenen naar zwarte
vogels, want misschien is het helemaal geen vogel

Jamaica Kincaid

Kleine meisjes fluisteren
Vlieg Vogels Vlieg

Olive Senior

De bij vond zelf zijn weg naar de limonade.

Natuurlijk had ze hem kunnen verdrijven. Een ambulance kunnen bellen.

De natuur kunnen vragen: zeker weten, hij, vandaag?

Maar tegelijkertijd: waarom zou ze ingrijpen.

Waarom zou ze niet achteroverleunen, van het late winterlicht genieten.

En de hufter zien sterven.

I

Jouw stilte

I

Het bericht is wdj vandaag?

Ze heeft de geitenkaas, bieten, waterkers en pijnboompitten al gekocht.

wat doe je vandaag?

Ze heeft zich al geschoren, geëpileerd, geharst – ook haar binaad. Ze heeft zelfs – en ze haat zichzelf erom – gestofzuigd.

Wat ze had willen doen was Ethan. Ze was van plan geweest om iets te koken waarmee ze geraffineerd maar nonchalant zou overkomen en daarna zou ze hem doen, hoe ze maar wilde, van boven of onder of opzij. Ze zucht, knijpt haar ogen dicht tegen de zon en typt.

Dacht dat jij vandaag zou komen? x

Ze heeft spijt van het kusje zodra het bericht verstuurd is. Hij zal niet meteen antwoorden, dat zou te galant zijn. Ze leunt tegen de bakstenen muur; het wemelt van de fietsers en studenten op Pembroke Street. Ze scrolt door Instagram. Ververst haar berichten. Klikt ze weg. Klikt ze open.

Ze heeft spijt van haar outfit. Deze combinatie van denim en lichtblauw kasjmier was voor hem bedoeld omdat haar kont-taille-ratio er hierin geweldig uitziet. Alleen kruipt deze jeans op. Ze kan zich beter omkleden – ze checkt wanneer hij voor het laatst online geweest is – Ethan is niet eens pijnboompitten waard.

Als ze zich wil omdraaien antwoordt hij, alsof hij ruikt dat ze een andere koers kiest.

Shit ja, gaat niet lukken. Had ik dat niet gezegd?

[ondersteboven glimlachende emoji] Heb griep

Een smoes, dat gunt hij haar ego in elk geval.

Balen, laat iemand je soep brengen.

Ze zet er expres een punt achter.

Jij mag me wel soep brengen [knipoog-emoji, dampende kom-emoji]

Ze ziet zichzelf voor zich in een trein richting Londen – in een oncomfortabele broek, met een zak kippensoep op schoot – en wil het eventjes uitkrijzen.

Moet de hele dag werken - Beterschap x

Ze heeft niet alleen spijt van het kusje, maar van het hele bericht. ‘Moet de hele dag werken’: alsof ze was gegaan als ze kon.

Ik beloof dat ik het goedmaak [oranje hart-emoji]

Gaat niet gebeuren.

Ze zou het moeten afbreken, maar Ethan Brady is acht jaar ouder dan zij, heeft een hypotheek en een baan in handelsrecht (mensenrechten was beter geweest, maar ze doet het ermee). Hij is ook niet wit, heeft bell hooks gelezen en kan met een clitoris overweg. Oftewel, in een wereld van lage maatstaven was hij al een sterke kanshebber voordat hij haar gepocheerde eieren met zelfgemaakte hollandaisesaus voorgeschoteld had.

Ze zijn drie maanden met elkaar bezig en hij zou nu voor het eerst naar haar toekomen. Ze zijn niet exclusief, maar een week geleden heeft ze Hinge verwijderd en begon ze erover na te denken of ze hem haar vriend zou noemen.

Er komt een oude vrouw met een boodschappentrolley aanlopen. Yrsa drukt zichzelf zo veel mogelijk tegen de muur. Geen eenvoudige opgave met haar – hoe omschreef Ethan ze ook alweer? ‘Soort tietten waarvoor Jay-Z is vreemdgegaan.’ Ze schenkt de vrouw haar vriendelijkste glimlach, die met tonggeklak beantwoord wordt. Mens, val dood.

Ze ademt in. Ademt uit. Probeert zich te herinneren wat de Deliciously Ella-app tijdens haar ochtendyoga aangaf: deze oefening draait om dankbaarheid. Ik wil dat je drie dingen bedenkt waar je dankbaar voor bent.

1. Haar vibo, die ze vanavond nodig gaat hebben.

2. ...

Oké, nee, ze heeft minder wellness nodig en meer cafeïne. De zon verdeelt de straat in driehoeken van licht. Ze steekt de straat over en loopt richting de collegezaal. Ze zal zichzelf wel op een ijskoffie trakteren. Zal zichzelf wijsmaken dat het een daad van zelfliefde is, een wellnessoefening, radicale zelfzorg, om er veel te veel voor te betalen. Lorde zou trots op haar zijn.

De bureaus in het kantoor van de sociologieafdeling zijn anders neergezet. Ze zijn anders neergezet omdat Janice (ziet zichzelf graag als afdelingshoofd, maar is dat niet) laatst een managementcursus gevolgd heeft en vervolgens heeft besloten dat het belangrijk is om een 'harmonieuzere indeling' te maken. Yrsa weet niet wat er harmonieus aan is dat ze nu in de hoek naast de prullenbak moet zitten.

'Koffie?'

Ze zit in elk geval nog steeds naast de enige twee vrouwen op de afdeling met wie ze goed kan opschieten.

'Heb ik al, thanks.' Ze houdt haar kartonnen beker omhoog. 'Jij bent vroeg.'

'Ik was roeien.' Skye heeft haar sportkleden nog aan en heeft haar hemelsblauwe vlechten in een staart gedaan. Ze schrijft dingen op post-its die ze niet mag vergeten. 'Morgen is er trouwens om tien uur een vergadering over veranderingen voor scriptiebeoordelingen. Zín in.' Skye klinkt alsof ze er serieus zin in heeft. 'En ze willen vóór volgende maand de eindvragen van ons binnen hebben.'

Skye geeft ook les aan bachelorstudenten en is alles wat Yrsa niet is. Roeier, bestuurslid van de studentenraad, actief betrokken bij de Afrikaans-Caribische studentenvereniging. Ze heeft 32k volgers op een Instagrampagina over haar universiteitsleven. Ze deelt elke dag haar ontbijt en is het type mens aan wie Yrsa normaal gesproken een hekel zou hebben. Maar Skye heeft zoiets schattigs met haar kleine oortjes.

Skye fronst haar voorhoofd. ‘Je ziet er leuk uit.’

‘Zie ik er normaal niet leuk uit dan?’ vraagt Yrsa.

‘Je hebt eyeliner op.’

‘Dus?’

‘Je gebruikt alleen eyeliner als...’

Yrsa trekt haar wenkbrauwen op en Skye lacht. ‘Wil je iets uit de keuken?’ vraagt ze terwijl ze opstaat. ‘Ik hoop dat de koffiemachine gemaakt is.’

‘Nee, dank je.’ Geïrriteerd zet Yrsa haar laptop aan. Ze had vanmorgen niet twintig minuten het puntje van haar eyeliner moeten perfectioneren – een verscherping van haar verder zachte, open gezicht.

Ze heeft e-mails over essays die te laat zijn, verstopte afvoeren en een sit-in om de Seeley-bibliotheek te redden. Ze negeert ze allemaal en kijkt het kantoor rond. Anders dan veel delen van Cambridge heeft de sociologieafdeling nul charme. De ingang lijkt net die van een soakliniek. Het is in elk geval rustig rond dit tijdstip. Het andere bureau naast het hare, dat van Nina, is leeg.

Yrsa niet wat vellen papier aan elkaar die geen nietjes nodig hebben en beantwoordt dan de mail van de student die om uitstel voor zijn essay vraagt – ze geeft aan dat het prima is, zolang hij het niet erg vindt om zijn geld of dat van zijn ouders te verspillen.

Skye komt mismoeedig terug. ‘De koffiemachine was wél stuk. Ik moest een theezakje van Oliver stelen.’ Beide vrouwen weten hoe geïrriteerd Oliver zal zijn.

Yrsa opent de slides voor haar college, maar heeft geen zin om

ze te bewerken. Ze wil Instagram checken, dat moet ze niet doen, ze doet het.

Hij heeft niks meer gestuurd.

‘Ethan?’ Skye kijkt haar aan.

‘Misschien.’

‘Wanneer ga je hem eens dumpen?’

‘Ja, ik weet het.’

‘Ik snap niet waarom je je zo door hem laat behandelen.’

Yrsa weet eigenlijk ook niet waarom. Normaal gesproken krijgen ze nog één kans en dan is het klaar. Alleen, je datet en je datet en op een keer moet je realistisch worden.

‘Heb je Nina gezien?’ Yrsa verwijdert e-mails zonder ze te lezen.

Skye schudt haar hoofd. Ze is een stapel essays aan het beoordelen – altijd op papier, om te zorgen dat ze niks over het hoofd ziet. Zoals de meeste mensen hier is ze een tikje neurotisch. Ze schrijft haar zin af en zegt dan: ‘Ik heb haar eigenlijk al een paar dagen niet gezien.’

‘Gek.’

Pools, knap; Nina doet onderzoek naar genocides, maar is reuzegezellig.

‘Nina zou zeggen dat je...’

Yrsa ziet haar promotor haar kant op komen.

‘Zeg dat ik er niet ben.’ Ze laat haar nietmachine vallen zodat ze moet bukken en bijna onder haar bureau moet kruipen om hem op te rapen.

‘Ik kan je zien, hoor.’

‘Helemaal niet.’

‘Ik kijk nu recht naar je.’

Yrsa hijst zich weer op haar bureaustoel. ‘Hoi Syed.’

‘Ik gok dat dit betekent dat je geen ruwe versie voor me hebt.’

Ze houdt haar handen omhoog. ‘Je weet dat je bij mij nooit minder dan het beste krijgt.’

‘Het is geen drugsdeal.’ Syed lacht. Hij draagt alweer een met de

hand gebreide trui; Yrsa weet niet waar hij ze vandaan blijft halen.

‘Bedankt voor de uitnodiging trouwens,’ zegt ze.

Syed kijkt verward en leunt losjes tegen haar bureau.

‘Voor je boekpresentatie. Ik kan komen.’

‘O, juist ja, super.’ Hij geneert zich altijd als iemand zijn boek ter sprake brengt. Misschien omdat hij zich op bendegebied in Londen richt – ‘de uitgever wou per se een boekpresentatie’ – terwijl hij zelf buiten de stad is opgegroeid. ‘Skye, kom ook gerust, als je tijd hebt.’ Nu geneert hij zich nog meer.

‘Dat zou leuk zijn, bedankt,’ zegt Skye.

‘Over uitnodigingen gesproken, mijn vrouw wil weten wanneer je nog eens komt eten?’

Yrsa heeft een milde obsessie met Syeds vrouw: een advocaat met echte Ruth Ginsburg-*energy*.

‘Ze heeft het nog steeds over die appelcake van je,’ zegt hij.

‘Het zit hem in de rum.’ Yrsa is altijd blij als haar bakkunsten gewaardeerd worden. ‘Ik zorg dat je de ruwe versie volgende week hebt.’

‘Beloofd?’

‘Beloofd.’

‘Tot die tijd gijzel ik deze pen.’ En Syed pakt inderdaad een van haar pennen. De balpen met vier kleuren.

‘Is het een goed boek?’ vraagt Skye als hij weg is.

‘Ja, serieus wel. Best *fucked up* wat bendes allemaal verzinnen.’

‘Ik hoef het niet te weten.’ Skye houdt het liever bij het bestuderen van witte stellen die zwarte baby’s adopteren en daar dan een socialmediacarrière van maken. ‘Daar heb je Nina.’ Ze knikt naar de deur. ‘Ik vergeet steeds om haar trui mee te nemen.’

Maar vandaag heeft Nina niet haar gebruikelijke *high-waist* broek en korte trui aan; ze draagt een yogabroek en een ruimvallende blouse. Ze heeft haar korte zwarte haar vastgezet en het valt uit haar speld.

‘Hey.’

‘O, hoi.’ Nina kijkt haar vriendinnen niet aan.

‘Gaat het?’ vraagt Skye als eerste.

‘Ik zoek gewoon... Hebben jullie gezien waar...’ Nina rommelt in haar bureaulades.

‘Is alles oké?’ vraagt Yrsa nu ook.

‘Ja, sorry. Ik ben alleen ziek geweest en nu ben ik te laat voor een afspraak en ik weet niet waar...’ Haar stem klinkt te emotioneel. Nina is nooit emotioneel. Ze is rustig en ze is zachtaardig. Het type dat een politieke vluchteling onderdak zou bieden.

‘Ik zie jullie... later wel.’ En ze vertrekt in dezelfde wervelwind waarmee ze binnenviel.

Yrsa draait rond op haar stoel. ‘Denk je dat ze eindelijk weer aan het daten is?’

‘Ik dacht van niet.’

Yrsa draait en denkt na. ‘Misschien is ze zwanger.’

‘Ze maakte zich zorgen om haar, uhm, onderzoeksbeurs, hopelijk is dat het niet. Ik app haar wel.’ Skye heeft haar telefoon al gepakt. ‘Uhm, moest jij geen college geven?’

‘Ah, kutzooi.’

Ze haat ze.

Ze probeert zichzelf voor te houden dat ze ooit net zoals zij was, maar het maakt geen verschil. Ze haat de mengeling van verveling, vertwijfeling en arrogantie waarmee ze wordt aangegaapt. De blonde haarbossen, de Macs vol stickers, de onsubtiele appers. Ze legt uit – zoals niet alle docenten hier zullen doen – hoe de wereld echt werkt. De structuren, geschiedenissen, revoluties, nederlagen. Ze leert hun de woorden van vernieuwers, die ze op hun laptop overtuiken zonder ze echt te horen, zonder echt te luisteren. Ze broeden op manieren om hun eindbeoordeling op te krikken, vragen zich af of ze hier thuishoren, zitten op Hinge.

In het tweede en derde jaar worden de gemotiveerde studenten eruit gefilterd, maar voorlopig zit ze opgescheept met ondermaatse eerstejaars. Ze ziet iemand geeuwen en wil haar pen naar het hoofd van de schuldige gooien. Je krijgt maar twee hoorcolleges over zwarte denkers, concentreer je verdomme.

Volgende slide: een afbeelding van een spoorwegkruising.

‘Intersectionaliteit. Een begrip waar jullie ongetwijfeld allemaal van gehoord hebben. Wat betekent het?’ Ze maakt zich met gemak verstaanbaar in de collegezaal.

Studenten hoesten, staren naar hun schoenen, doen alsof ze iets opschrijven. Ze kiest een meisje met een prinses-Dianakapsel uit.

‘Je kijkt daarbij naar het snijvlak van verschillende factoren en de invloed daarvan op een persoon. Bijvoorbeeld de intersectie van klasse, ras en geslacht.’

‘En weet je wie de term gepopulariseerd heeft en waarom?’ Yrsa klikt graag met een pen tijdens het lesgeven.

Lady Di schudt haar hoofd.

‘De term intersectionaliteit is door Kimberlé Crenshaw gemunt.’ Ze ijsbeert ook graag. ‘Crenshaw kwam een zaak op het spoor die door de rechter was afgewezen, waarbij een zwarte vrouw stelde dat haar een baan geweigerd was omdat ze een zwarte vrouw was. De vrouw claimde dat het bedrijf geen zwarte vrouwen aannam. Maar de rechter zei dat er bij het bedrijf geen sprake was van discriminatie op basis van ras of geslacht, omdat het zowel Afro-Amerikanen in dienst nam als vrouwen. De rechtbank hield er echter geen rekening mee dat dit discriminatie op grond van ras én geslacht was, op het punt waar ze elkaar kruisen.’

Yrsa klikt haar presentatie door naar een venndiagram.

‘Toen ze deze theorie verder uitbouwde realiseerde Crenshaw zich dat men in de academische wereld factoren als klasse, ras of geslacht onderzocht, maar niet de wisselwerking ertussen. En even een tip: er zullen punten van jullie essays worden afgetrokken als je geen rekening met zulke intersecties houdt.’